

De ziua ta

Val

Când te-a adus pe lume
Femeie,-ntâia oară,
A așezat Pământul
Și Soarele pe cer,

Vestind parcă anume
Întâia primăvară,
Din clopoței și-n trilul
De aripi și mister;

Cu aur pe cosițe
S-aduci zorii în casă
Și bolților de stele,
Doi ochi ți-a dat, de vis,

În sâni ți-a pus bobite
Cu iz de tămâioasă
Și câmp de viorele
Pe ii din paradis;

Din razele de Lună,
Prin ram de tei în floare,
Ți-a împletit cuvinte
În vers ca niciodat'

Și din a Lui fântână,
Căldare cu căldare,
În jurul tău, fierbinte,
Iubire-a presărat,

Ca din sămânța-ți vie,
Căci asta I-a fost vrerea,
Cum naște pâine norul
Din spic de el udat,

Ți-a dat spre bucurie,
La fel, să porți durerea
Izvorului din pântec,
De viață nesecat;

Tu Evă, Mărioară,
Sau orișicare ești,
O stea-n Calea Lactee,

Sau floare pe răzor,

Ca-n prima primăvară,
În veci să ne trăiești,
Fecioară, tu femeie,
Tu mama tuturor!

Valeriu Cercel